

[Steen Folke]

Jeg tror ikke, det vil lykkes EF at købe grønslænderne til at blive i EF, men jeg finder det særdeles upassende, at et af de større tilbud om økonomisk støtte i buketten, 50 mill. kr. over 10 år til fåreavl i Sydgrønland, blev annonceret umiddelbart før det netop afholdte valg til landstinget – efter en valgkamp, hvor EF-medlemskabet var det vigtigste stridspunkt – og to måneder før valget til EF-Parlamentet.

Dette er baggrunden for mit spørgsmål. Jeg finder det under alle omstændigheder vigtigt at få opklaret, om EFs generøse tilbud har nogen sammenhæng med Grønlands eventuelle forbliven i EF.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Jeg tror, jeg er i stand til fuldt ud at berolige hr. Steen Folke. Det vil fremgå af den lille fremstilling, jeg vil give af forhistorien, at der er tale om et forslag, som er fremsat efter et dansk initiativ, og det initiativ er resultatet af fælles grønlandske og danske overvejelser. Derfor har hr. Steen Folkes betragtninger over Kommissionens motiver til fremsættelsen af forslaget overhovedet ikke nogen baggrund.

I marts 1978 fremsatte EF-Kommissionen et forslag til en markedsordning for fårekød for at sikre den frie varebevægelighed inden for Fællesskabet og for fuldt ud at inddrage fårekød under den fælles handelspolitik. Der blev ført drøftelser med de grønlandske myndigheder om markedsordningens anvendelighed på Grønland, og det gav anledning til, at man overvejede, om der burde søges mulighed for at udvikle den grønlandske fåreavl, af den gode grund, at fåreavlens jo er den eneste landbrugsproduktion i Grønland, og den er koncentreret i den svagt udviklede sydlige del af Grønland, hvor den har en ikke ringe økonomisk og beskæftigelsesmæssig betydning. Men fåreavlens nuværende omfang svarer ikke til de naturlige muligheder. Den har f. eks. i de seneste år været utilstrækkelig til at dække Grønlands eget behov. Det viste sig under de drøftelser, der blev ført mellem de danske og de grønlandske myndigheder og de grønlandske fåreavlerforeninger, at der i Grønland er en betydelig interesse for at søge fåreavlens udviklet. Jeg kan oplyse her, at der i Grønland findes ca. 80 selvstændige fåreholdere, hvoraf $\frac{2}{3}$ har

fåreavlens som hovederhverv, og der er i alt 400 mennesker, som er økonomisk afhængige af dette erhverv. Jeg kan også oplyse, at den nuværende bestand anslås til ca. 15.000 voksne får, men at der på grund af de forhold, jeg tidligere har nævnt, er mulighed for at øge bestanden og dermed slagtingerne til mere end det dobbelte.

Efter at spørgsmålet i september sidste år havde været drøftet i det grønlandske landsråd, begyndte udarbejdelsen af et udviklingsprojekt, og det viste sig under denne udarbejdelse, at en udvikling af den grønlandske fåreavl kræver meget betydelige investeringer, som kun kan tilvejebringes gennem offentlig støtte af en eller anden karakter. Det drejer sig om investeringer i veje, i stianlæg, i havnefaciliteter, i boliger og så selvfølgelig i stalde og forbedret foderproduktion. Derfor indgik det ganske naturligt i overvejelserne i efteråret, om man kunne opnå EF-støtte til dette projekt.

Fra Kommissionens side gav man udtryk for en positiv holdning til denne tanke, idet det grønlandske projekt principielt helt svarer til tilsvarende projekter, som Kommissionen overvejer for andre svagtudviklede dele af Fællesskabet.

Da vi nåede frem til begyndelsen af i år, forelå der et projekt udarbejdet af det grønlandske landsråd og af ministeriet for Grønland, et projekt, som omfatter investeringer på i alt 100 mill. kr. over 10 år, hvortil der søges EF-støtte. Dette projekt blev i februar i år forelagt for Kommissionen, og på det grundlag udarbejdede Kommissionen et forslag til EFs Ministerråd. Det forslag blev fremsat i slutningen af marts som led i en samlet pakke vedrørende EFs strukturpolitik på landbrugsområdet.

Jeg skal bare afslutningsvis sige, at det forslag udgør en beskeden del, 10 sider, af en samlet forslagspakke på i alt 125 sider vedrørende en lang række andre foranstaltninger, der berører Storbritannien, Frankrig, Irland, Belgien, Italien og altså også Grønland.

Det er regeringens opfattelse, at man ikke skal forpasse tidspunktet til at opnå denne støtte til grønlandsk fåreavl, men at man tværtimod selvfølgelig skal udnytte fremsættelsen af forslagspakken til også at få løst dette problem.

Til sidst blot, at det er et hypotetisk spørgsmål, hvilke ordninger der kan opnås